

Історія Анжели Сиволоб, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Серце, що дарує родину»

Сиволоб Анжела Андріївна народилася 21 вересня 1984 року у селі Георгіївка Мар'їнської громади. З 2006 року працює на посаді директора комунального культурно-освітнього закладу «Катеринівський сільський будинок культури» Мар'їнської міської військово-цивільної адміністрації Покровського району Донецької області.

Вже п'ять років Анжела разом з чоловіком виховують дітей, яким подарували тепло своєї родини.

Довгий час у них ставало питання про дитину з дитячого будинку. І вже у 2019 році, серйозно підійшовши до цього питання, звернулись до служби у справах дітей Мар'їнської громади та почали збирати необхідні документи, проходити спеціальні курси. Дуже багато думок було з приводу того, що в дитини можуть бути генетичні особливості, хвороби, розлади. Але це не зупинило родину, через те, що в серцях існувало велике бажання реалізувати свій природний потенціал бути

батьками та дарувати любов і турботу дітям.

Родина мріяла взяти одну дівчинку віком до 3 років. Але коли у відповідній службі у справах дітей запропонували познайомитися з дівчинкою, яка мала старшого брата, не виникло жодного сумніву про можливість мати велику родину. Діти втратили батьків і були сиротами, історія їхнього життя була разючою, через що їм довелось пройти. Іринці на той час було 4 роки, Олександрю 11 років.

Одразу після адаптації в родині Іра відвідувала дитячий садочок, дівчинка дуже добра та весела, тому відразу закохала у себе вихователів і знайшла багато друзів. З часом в Іринки почали проявлятися здібності до малювання та хореографії.

Сашко відвідував школу. Активний та розумний хлопчик був учасником різних позашкільних гуртків і спортивних секцій, у нього з'явилися улюблені хобі та вподобання. Сашко гарно йшов на контакт в учнівському середовищі, знайшов нових друзів.

Діти мають численні відзнаки та нагороди в шкільних змаганнях та олімпіадах.

Через те, що Анжела працює у сфері культури, де відбуваються багато патріотичних та культурно-просвітницьких заходів, Іринка та Сашко, маючи багато талантів, долучаються до культурного життя і беруть участь майже в усіх заходах.

У 2022 році не дивлячись на ситуацію в нашій країні Сашко вступив до професійного ліцею м. Павлоград, де і надалі здобуває освіту.

Анжела все своє життя присвятила творчості й наразі продовжує працювати у сфері культури, організовуючи та збираючи поруч з собою однодумців та творчих людей, зберігаючи культурну та духовну спадщину поколінь.

Вагомим внеском учасниці у справу збереження нематеріальної культурної спадщини, є велика робота у напрямку пошуку і популяризації культурного спадку Донеччини. Вона активна учасниця обласних заходів і акцій відповідної спрямованості.

У 2021 році за підтримки відділу освіти, культури, молоді та спорту Мар'їнської міської військової адміністрації Анжела збрала матеріал давнього народного обряду плетіння килимків в селі Катеринівка Мар'їнської громади. Цей обряд був занесений до Донецького обласного переліку елементів нематеріальної культурної спадщини.

У 2022 році брала участь в обласному проєкті гастрономічної продукції «Смачні традиції Донеччини», де були презентовані та представлені рецепти стародавніх страв Мар'їнської громади.

Багато років Анжела спільно з творчою командою працівників свого закладу і мешканцями села брала участь в різноманітних обласних фестивалях: «Дике поле», «Відчуй Схід», «Єврофест», «Революція писаності», фестивалі військово-патріотичних ігор «Завжди разом», фестивалі-конкурси афганської патріотичної пісні «Час обрав нас», відкритому фестивалі згуртованості молодіжних центрів громади.

Працівниця культури активно працює з міжнародними організаціями, саме під час повномасштабного вторгнення, залишаючись в селі, займалася волонтерською діяльністю, роздавала гуманітарну допомогу населенню, координувала волонтерів та кореспондентів інших країн, організовувала постачання питної води та харчових продуктів. Дуже багато роботи присвятила евакуації місцевих мешканців, а саме літніх людей і домашніх улюбленців.

На жаль з повномасштабним вторгненням дуже багато проєктів які мали вже реалізуватися, саме зі збереженням спадщини регіону, були призупинені: «Історико-культурна спадщина регіону», «Розвиваємо сільський туризм» та багато інших.

Але життєве гасло Анжели: «Не важливо, як повільно ти просуваєшся, головне що ти не зупиняєшся».

